

Út af þessu er eigi látið undan falla að tjá yður þjónustusamlega, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar, að ráðgjafanum leizt eigi ráð að beiðast skýrslna þessara frá Frakklandi sjálfu, enda mundi og stjórninni frakknesku verða mjög örðugt að komast fyrir, á hverjar hafnir hin frakknesku fiskiskip hafa komið á mörgum árum. Hins vegar mun naumast að búast við, að hlutaðeigandi lögreglustjórar muni geta útvegað *áreiðanlegar* skýrslur í greindu efni, og að minnsta kosti getur það eigi orðið fyrir önnur fiskiskip en þau, er eiga einhver skipti við menn í landi og greiða gjald fyrir áritun á skipsskjölin, en eptir 1. grein í lögnum um vitagjald hljóta skip, sem hafna sig, en eiga engin viðskipti við landsmenn, einnig að vera skyld að greiða áminnt gjald. Ráðgjafinn verður því að vera á því, að rjettast sje að fresta fyrst um sinn aðgjörðum þeim, er hjer er farið fram á, þar til er reynslan er búin að sýna, hve mörg útlend fiskiskip koma á hafnir þær, er hjer ræðir um, og greiða vitagjald. Slíkur frestur mun og leiða það gott af sjer, að líkindi eru til, að vilji Frakklands stjórn á annað borð, að vitagjaldið sje greitt í einu lagi, þá muni hún koma með uppástungur um það, og það mun verða heppilegra; og þá verður ráðgjafinn búinn að fá áreiðanlega undirstöðu til að miða við í samningunum.

— **Leyfisbrjef konungs** fyrir legstað á bæ, þar sem hvorki er kirkja nje bænahús. — **Vjer Christian hinn níundi af Guðs náð** Danmerkur konungur, Vinda og Gotna, hertogi í Slesvík, Holtsetaland, Stórmæri, Þjóðmerski, Láinborg og Aldinborg gjörum heyrum kunnugt: að Vjer fyrir beiðni bóndans Þórðar Sigurðssonar á Fiskilæk í Borgarfjarðarsýslu í suðurumdæminu á Voru landi Íslandi höfum allramildilegast veitt og leyft, sem og hjer með veitum og leyfum, að hann megi gjöra sjer og sínum legstað á tjeðri eignarjörð sinni, með þeim skilyrðum, að sóknarpresturinn vígi legstaðinn, að hann sje umgirtur og búið til á hann sáluhlíð, og sett þar klukka og klukknart, að eigandi áminnztrar jarðar verji hann jafnan og haldi honum við í sémilegu standi, og að hjeradsprófastur skoði hann á kostnað eiganda í hvert skipti, sem hann visiterar sóknarkirkjuna, og skal beiðandi auk þess á sex vikna fresti rita og afhenda til þinglýsingar skuldbindingarskrá með veði í jörðinni næst á eptir vedböndum þeim, er nú kunna að liggja á henni, og sje hann þar skyldaður til að fullnægja framangreindum skilyrðum, svo og þeir, er jörðina eignast eptir hann.

Gefið í vorum konunglega aðseturstað Kaupmannahöfn 25. maí 1878.

Undir: Vort konunglega innsigli.

(L. S.)

Eptir allramildilegustu boði hans hátignar konungsins

J. Nellemann.

F. A. P. Frydensberg.

Leyfisbrjef

handa

bóndanum Þórði Sigurðssyni á Fiskilæk í Borgarfjarðarsýslu í suðurumdæmi Íslands til að gjöra sjer og sínum legstað á tjeðri jörð.

Borgist með 33 kr. 66 a.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um lán til kirkjubýggingar. — Þjer hafið sent hingað, herra landshöfðingi, bóнарbrjef frá Eiríki prófasti Kuld og 2 öðrum íbúum Stykkishólms, er kosnir hafa verið til að hafa á hendi umsún
Hinn 9. júlí 1878.

96 og fjárhald hinnar fyrirhuguðu kirkju þar, um 2000 króna lán úr viðlagasjóði til kirkju-
25. maí. byggingar, gegn vöxtum og endurborgun af tekjum þeim, er lagðar verða til kirkjunnar, og gjört er ráð fyrir, að verði 160 til 190 kr. á ári, — og lagt það til í þóknanlegu brjefi 25. f. m., að lán þetta verði veitt, með þeim kjörum, að greiddir sjeu af því 4 af hundraði í vöxtu, og höfuðstóllinn borgaður aptur með 80—100 kr. á ári.

Út af þessu er yður þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að með því að hin venjulegu kirkjugjöld úr þeim hluta Helgafellssóknar, er leggja á til kirkjunnar í Stykkishólmi samkvæmt konungsúrskurði 31. desember f. á.,¹⁾ geta eigi runnið inn til hennar, fyr en hún er komin upp, getur ráðgjafinn eigi álitid veð í tjeðum gjöldum nægilega tryggingu. Lán þetta verður því eigi veitt nema því að eins, að annaðhvort sje sett lögmætt veð fyrir því í jörðu, eða að íbúar hinnar tilvonandi sóknar ábyrgist borgun á því og vöxtunum af því.

97 — *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um*
28. maí. *lestagjald af færeyskum fiskiskípum.* — Þjer hafið, herra amtmáður, leitað úrskurðar míns út af spurningum sýslumannsins í Suður-Múlasýslu í brjefi til yðar frá 28. ágúst f. á. um það,

1. hvort skipstjóra á færeysku fiskiskípi sje heimilt að kaupa hjer á landi fyrir utan hina löggiltu verzlunarstaði nokkrar kindur til niðursóltunar í tunnur og flytja síðan út kjötið, og
2. hvort nokkuð sje því til fyrirstöðu, að færeysk hafskip skilji eptir á bæjum hjer á landi menn og báta til þess að róa til fiskjar á meðan hafskípin flytja heim fiskinn, er veiddur hefir verið á þau, og hvort greiða beri lestagjald af viðkomandi skipi, þegar fiskurinn, er þeir menn, sem eptir voru, hafa veitt, er sóttur af hinu sama fiskiskípi, er setti mennina í land.

Fyrir því vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlut-
aðeigöndum :

Ad 1. Það er bannað að reka verzlun með útlendar vörur fyrir utan hin löggiltu kauptún; en skepnur og aðrar innlendar vörur mega útlendingar eins og innlendir menn kaupa fyrir peninga allstaðar á landinu, og flytja út gegn borgun hins lögskipaða lestagjalds,

Ad 2. Ef færeyskir fiskimenn útvega sjer uppsátur og verkunarsvæði hjá hlut-
aðeigandi böendum, getur ekkert af hálfu valdstjórnarinnar verið á móti því, að þeir stundi afla sinn frá landi, en það er vitaskuld, að affli þeirra verður að vera háður hinum sömu gjöldum og fiskur sá, er veiddur er af innlendum mönnum. Þeir verða því bæði að greiða spítalagjald af fiski sínum, þegar hann er veiddur, og lestagjald, þegar hann er fluttur út, og getur það enga þýðingu haft í þessu tilliti, að skip það, sem fiskurinn er fluttur út í, meðfram er haft til fiskiveiða.

98 — *Brjef landshöfðingja til landfógeta um laun sýslumanna.* — Ráðgjaf-
1. júní. inn hefir 25. f. m. samþykkt til *bráðabirgða* neðanritaðan reikning á launum og persónulegri launabót, er lög um laun sýslumanna og bæjarfógeta 14. desember f. á. ætla þeim embættismönnum, er nú sem stendur þjóna þessum embættum:

1) Sbr. br. ráðg. 10. jan. þ. á. bls. 33. (N. 36.) í stjórnartíðindum B þ. á.